

Nr 29.

Av herr **Bergh**, *angående vidgad rätt till flyttningsersättning för vissa beställningshavare vid Norrbottens flygbaskår.*

I anslutning till av 1925 års riksdag godkända grunder för befrämjande av befälsrekryteringen vid truppförbanden i Boden fastställdes genom kungl. brev den 13 januari 1928 vissa bestämmelser rörande s. k. passagesystem vid Norrbottens regemente, Bodens artilleriregemente och Bodens artillerikår. Detta passagesystem innefattar bl. a. skyldighet för vissa militära befattningshavare med beställning på annan ort än Boden att mottaga förordnande att bestrida beställning av motsvarande eller högre grad vid ovannämnda truppförband. Passagesystemet är vidare så utformat, att det avser att animera militära befattningshavare att mottaga och uppehålla beställning därstädes även utan dylik kommendering. Sålunda är möjlighet beredd till transport söderut efter vissa års tjänstgöring. I samma syfte ha bestämmelser utfärdats rörande ersättning för flyttningskostnader. Beställningshavare, som på grund av passagesystemet få annan förläggningssort, erhålla ersättning för flyttningskostnaderna enligt i de militära avlöningsreglementena angivna grunder. Därvid är särskilt att märka, att därest en beställningshavare icke begagnar sig av rätten till transport söderut utan kvarstår i tjänsten till uppnådd pensionsålder, äger han rätt att erhålla viss ersättning för flyttningskostnaden, ifall han inom ett år efter avskedstagandet avflyttar till annan ort. I kungl. brev den 30 juni 1937 ha dessa ersättningsbestämmelser fått följande lydelse.

6.

Beställningshavare, som på grund av de under avdelning I upptagna bestämmelser rörande passagesystem erhåller förändrad förläggningssort och till följd därav företager flyttning, må för flyttningskostnaderna åtnjuta ersättning enligt de grunder, som angivas i kungörelsen den 13 december 1935 (nr 626) med särskilda föreskrifter angående ersättning för flyttningskostnad åt vissa befattningshavare i statens tjänst.

7.

Officerare och underofficerare jämte vederlikar, vilka vid pensionsålderns inträde kvarstå vid i Boden förlagda truppförband, staber eller anstalter, må, oavsett om bestämmelserna rörande passagesystem äro å dem tillämpliga eller ej, för kostnader för flyttning, som de inom ett år efter erhållet avsked på

grund av uppnådd pensionsålder företaga från Boden till annan ort inom riket, åtnjuta ersättning enligt de i mom. 6 angivna grunder.

8.

Avlider beställningshavare, som i mom. 7 avses, under tid, då han är anställd vid truppförband, stab eller anstalt i Boden, må hans familjemedlemmar för kostnader för flyttning, som de inom ett år efter dödsfallet företaga från Boden till annan ort inom riket, åtnjuta ersättning enligt de grunder, som angivas i 2—4 §§ av ovannämnda kungörelse den 13 december 1935.

9.

Rätt till fri flyttning från Boden enligt de i mom. 6—8 angivna grunder skall jämväl tillkomma innehavare av å stat upptagen arvodesbefattning vid i Boden förlagda truppförband, staber eller anstalter, vilken efter att i minst 5 år hava uppehållit sådan befattning avgår från densamma, ävensom efterlevande familjemedlemmar till avliden innehavare av dylik befattning.

Det torde få betraktas som anmärkningsvärt, att vad som sålunda föreskrivits i de ovan under 7—9 återgivna punkterna icke kommit att vinna tillämpning även beträffande motsvarande befattningshavare vid Norrbottens flygbaskår utanför Luleå. Passagesystemet är genomfört för dem liksom för befattningshavare vid truppförbanden i Boden. De äga att utfå flyttning ersättning i det fall, som omförmäles i punkt 6 ovan, alltså då de på grund av passagesystemet erhålla förändrad förläggningssort. Men i fråga om ersättning för flyttning efter uppnådd pensionsålder, i fråga om flyttning ersättning till efterlevande familjemedlemmar och i fråga om ersättning för flyttning efter innehav av arvodesbefattning äro de däremot icke likställda, alltså i de fall, som omförmälas i punkterna 7—9 här ovan.

Detta förhållande ter sig anmärkningsvärt av framför allt följande skäl.

Avståndet från Luleå till söderut belägna orter är större än från Boden, eftersom ju alla järnvägsresor från Luleå gå över Boden. I fråga om omsorgen för efterlevande bör erinras om den betydande dödsrisken för flygande personal, större i Norrbotten än annorstädes i landet på grund av de osäkra väderleksförhållandena och det i förhållande till länets storlek ringa antalet flygplatser. Frånvaron av flyttning ersättning till pensionerade befattningshavare medför givetvis, att dessa före pensionsålderns inträde söka förflyttning söderut. Av samma skäl försvåras kommandering till flygbaskåren av äldre kvalificerad personal med ett fåtal år kvar till pensionsåldern, t. ex. beträffande kårchef och förvaltningspersonal. Motsvarande svårigheter gälla besättande av arvodesbefattningar.

Det förefaller sålunda icke vara vare sig rättvist eller ändamålsenligt att längre uppehålla den åtskillnad i fråga om flyttning ersättning, som förefinnes mel-

lan å ena sidan befattningshavare vid truppförbanden i Boden och å andra sidan motsvarande befattningshavare vid Norrbottens flygbaskår. Den årliga merkostnad, som skulle uppkomma vid ett upphävande av denna åtskillnad, uppskattas på sakkunnigt håll till högst tre tusen kronor.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte medgiva, att de bestämmelser rörande flyttningsersättning, som gälla för beställningshavare vid i Boden förlagda truppförband, vinna tillämpning för motsvarande personal vid Norrbottens flygbaskår.

Stockholm den 15 januari 1948.

Ragn. Bergh.
